

Fővárosi Ítéltábla

9.Pkf.25.681/2021/2.

A Fővárosi Ítéltábla a dr. Deák Dóra ügyvéd (ügyvéd címe) által képviselt **letevő** (letevő címe) letevő által – **Budapest Főváros Kormányhivatala** (1056 Budapest, Váci utca 62-64.) jogosulttal szemben **teljesítési letét elfogadása** iránt indított eljárásban a Fővárosi Törvényszék 2021. június 16. napján meghozott 75.Pk.21.477/2021/4. számú végzése ellen a letevő 5. sorszámon előterjesztett fellebbezése folytán meghozta a következő

végzést:

A Fővárosi Ítéltábla az elsőfokú bíróság végzését helybenhagyja.

A végzés ellen fellebbezésnek nincs helye.

Indokolás

[1] Az elsőfokú bíróság 4. sorszámu végzésével a Fővárosi Törvényszék Gazdasági Hivatala Bírósági Letéti Csoportjánál BL00288/2021/1. szám alatt 2020. június 7. napján jóváírt, dr. Deák Dóra ügyvéd által befizetett 20.000 forint teljesítési letétként történő elfogadását megtagadta.

[2] Az elsőfokú bíróság a rendelkezésre álló adatok alapján arra a következtetésre jutott, hogy nem állnak fenn a letéttel történő teljesítés Polgári Törvénykönyvről szóló 2013. évi V. törvény (Ptk.) 6:53. § (1) bekezdés c) pontjában írt, letevő által hivatkozott feltételei. A Ptk. 6:42. § (1) bekezdése szerint pénztartozást teljesíteni a pénz tulajdonjogának a jogosult részére való átruházása, vagy a jogosult fizetési számlájára való befizetés vagy átutalás útján lehet. Jelen esetben a jogosult területi államigazgatási szerv, ebből eredően az elérhetőségi adatai nyilvánosak. A jogosult (helyesen: letevő) abban az esetben hivatkozhat arra, hogy a jogosult a teljesítést nem fogadja el, ha a teljesítés érdekében a jogosultat valamennyi elérhetőségén, akár postai úton, akár rövid úton vagy e-mailben megkeresi, és tájékoztatást kér, hogy a perköltséget milyen módon fizetheti meg. A letevő azzal, hogy a jogosultat nem kereste meg, a Ptk. 6:42. § (1) bekezdése szerinti teljesítési módokat nem merítette ki teljesen. Így önmagában a „nem kereste” jelzéssel visszaküldött belföldi postautalvány nem alapozza meg a letétbe helyezett összeg teljesítési letétként való elfogadását, hiszen a rendelkezésre álló adatok alapján nem állapítható meg kétséget kizáróan, hogy a jogosult a letevő részéről megfelelően felajánlott teljesítést nem fogadta el. Ezért az elsőfokú bíróság a bíróságon kezelt letétekről szóló 27/2003. (VII. 2.) IM rendelet (IM rendelet) 28. §-a alapján a letét elfogadását megtagadta.

[3] A letevő fellebbezést terjesztett elő, amelyben kérte, hogy a Fővárosi Ítéltábla az elsőfokú bíróság végzését változtassa meg és a befizetett 20.000 forint összegű letétet teljesítési letétként fogadja el.

[4] Álláspontja szerint az elsőfokú bíróság végzése sérti a Ptk. 6:53. § (1) bekezdés c) pontját, ugyanis nem képezheti vita tárgyát, hogy a közigazgatási ítéletben meghatározott perköltség teljesítését a letevő a jogosult részére megfelelően felajánlotta, ezt a Magyar Posta Zrt. belföldi postautalványa alátámasztja. Az sem képezheti vita tárgyát, hogy a jogosult a megfelelően felajánlott teljesítést önhibából nem fogadta el, miután a területi államigazgatási szervtől elvárható, hogy a részére küldött küldeményeket észszerű határidőn belül átvegye. Ezzel szemben az utalványozott pénzüsszeget nem vette át, így az „nem kereste” jelzéssel visszaérkezett a letevőhöz. Az elsőfokú bíróság indokolása ellentmondásos. A letét elfogadásának megtagadása okául egyrészt megjelöli, hogy a pénzfizetési kötelezettség teljesítését a letevő belföldi postautalvány alkalmazásán kívül egyéb úton nem kísérelte meg, bár egyébként a Ptk. 6:53. § (1) bekezdés c) pontja a megfelelően felajánlott teljesítést, és nem a lehetséges összes teljesítési módot rögzíti. Emellett az elsőfokú bíróság rámutat, hogy a rendelkezésre álló adatok alapján nem állapítható meg kétséget kizáróan, hogy a jogosult a megfelelően felajánlott teljesítést nem fogadta el. Ez értelmezhetetlen, hiszen a visszaérkezett postautalvány, valamint a visszaérkezett pénzüsszeg egyértelműen bizonyítja, hogy ez történt. A letevő kiemelte, hogy természetes személyek számára nem írja elő jogszabály, hogy bankszámlával kell rendelkezniük, ő sem rendelkezik bankszámlával, így számára az egyetlen lehetséges mód a postai úton készpénzbefizetéssel, belföldi postautalvány alkalmazásával történt teljesítés volt. A jogosult a bankszámláját a Magyar Államkincstárnál vezeti, amely nem teszi lehetővé a bankszámlára történő készpénzbefizetést. Így a Ptk. 6:42. § (1) bekezdése szerinti fizetési módok közül egyedül belföldi postautalványon keresztül állt módjában fizetési kötelezettségének eleget tenni.

[5] A jogosult a fellebbezésre észrevételeket terjesztett elő, amelyben előadta, hogy nem támogatja a bírósági letétbe helyezés elfogadását.

[6] Előadta, hogy a jogosult Pénzügyi és Gazdasági Főosztálya a jogerős ítélet kézhezvételét követően megtette a szükséges intézkedéseket a perköltség beszedése iránt, és a megküldött felszólító levélben részletesen leírta, hogy miként tud a letevő teljesíteni, így a bírói letéttel való teljesítés indokolatlan. Megjegyezte továbbá, hogy nem feltétlenül szükséges bankszámlával rendelkezni ahhoz, hogy banki átutalással teljesítsen a letevő.

[7] A letevő fellebbezése nem megalapozott.

[8] A Fővárosi Ítéltábla az elsőfokú bíróság döntésével és jogi indokaival is teljes mértékben egyetért, a fellebbezésben foglaltakra tekintettel a következőket emeli ki.

[9] A letevő eredeti kérelmében – amelyben levezette, hogy a belföldi postautalvánnyal történő készpénzfizetéssel a teljesítést megfelelően megkísérelte – a letét elfogadását megalapozó további tényeket nem adott elő. Ehhez a fellebbezésében tette hozzá, hogy csak készpénzben tudott teljesíteni, mivel bankszámlával nem rendelkezik, és a Magyar Államkincstárnál vezetett jogosulti számlára, álláspontja szerint, nem lehetséges befizetést teljesíteni. Tekintettel arra, hogy ezen tényeket az elsőfokú eljárás során nem adta elő, az IM rendelet 12. § (1) bekezdése szerint alkalmazandó 2016. évi CXXX. törvény (Pp.) 389. §-ának és 373. § (2) bekezdésének megfelelően ezekre már nem hivatkozhat, így a másodfokú bíróságnak ezen előadásokat a fellebbezés elbírálása során nem kellett figyelembe vennie.

[10] Ugyanakkor a Fővárosi Ítéltábla – a fellebbezésben foglalt ezen hivatkozásoktól függetlenül – az elsőfokú bírósággal egyezően úgy értékelte, hogy a letétbe helyezéssel való teljesítés egyik feltétele, a teljesítés előzetes „megfelelő” felajánlása jelen esetben nem állapítható meg.

[11] A Ptk. 6:53. § (1) bekezdés c) pontja szerint pénzfizetési kötelezettséget bírósági letétbe helyezés útján akkor lehet teljesíteni, ha a jogosult a kötelezett részéről megfelelően felajánlott teljesítést nem fogadja el. Ez a jogszabályhely tehát azt az esetet szabályozza, amikor a jogosult nem tesz eleget a Ptk. 1:3. §-ában előírt jóhiszeműség és tisztesség és az 1:4. §-ban előírt elvárható magatartás kötelezettségének, és a számára járó összeget a kötelezett teljesítési szándéka ellenére nem fogadja el. Így a kötelezett a letétbe helyezéssel ki tudja védeni a nemteljesítés vagy késedelmes teljesítés számára hátrányos jogkövetkezményeit. Ugyanakkor ahhoz, hogy ezzel az eszközzel élhessen, az szükséges, hogy valóban ne legyen lehetősége másként teljesíteni. Tehát akkor lehetséges a letétbe helyezés, ha a kötelezett a Ptk. 1:3.§-ának és 1:4. §-ának megfelelően eljárva minden, az adott helyzetben elvárhatót megtett a teljesítés érdekében, ennek ellenére ezt a törekvését a másik fél akadályozza. Jelen esetben azonban a letevő ezen magatartása nem állapítható meg.

[12] A letevőnek figyelembe kellett vennie, hogy a jogosult, amelynek teljesíteni kíván, egy államigazgatási szerv, amely bonyolultabb szervezeti felépítéssel rendelkezik, és ahol valamennyi szervezeti egységnek és az adott szervezeti egységben dolgozó személynek megvan a maga feladata és jogköre, ezeken pedig nem terjeszkedhet túl. Az átlagos állampolgár számára is nyilvánvaló kell legyen, hogy erre tekintettel a minden előzetes egyeztetés nélkül a kormányhivatal címére küldött készpénzes teljesítés nem lesz eredményes, hiszen a kormányhivatal nevében a postát átvevő személynek nagy valószínűséggel nincsen pénzkezelési jogosultsága, így a készpénzküldeményt nem veheti át, a kormányhivatal pedig bármilyen pénzmozgást, különösen a készpénzt, az erre irányuló szabályzatainak megfelelően kezelhet. Ahogy az elsőfokú bíróság is kiemelte, a jogosult elérhetőségei viszont teljes mértékben nyilvánosak. Tehát hogyha a letevő a perköltséget valóban megfelelően teljesíteni kívánta volna – akár készpénzben, ha ez lehetséges –, akkor felvette volna a kapcsolatot a kormányhivatallal, és tájékozódott volna ennek módjáról. Arra azonban nem áll rendelkezésre adat – és ilyet a letevő sem állított –, hogy ezt megkísérelte volna, ellenben tudatosan választotta a pénztartozás teljesítésének egy olyan módját, amelyről a fentiek szerint eleve egyértelmű volt, hogy előzetes kapcsolatfelvétel és egyeztetés nélkül biztosan sikertelen lesz. Mindebből az következik, hogy letevő magatartása nem minősült a teljesítés megfelelő felajánlásának, ezért a teljesítési letét elfogadásának feltételei nem állnak fenn.

[13] Minderre tekintettel a Fővárosi Ítéltábla az IM rendelet 12. §-a és a Pp. 389. §-a alapján alkalmazandó 383. § (2) bekezdése alapján az elsőfokú bíróság végzését – annak helyes indokaira tekintettel – helybenhagyta.

[14] Miután fellebbezése nem vezetett eredményre, a Pp. 364 §-a alapján alkalmazandó 83. § (1) bekezdésének megfelelően a megfizetett fellebbezési illeték a letevő terhén marad.

Budapest, 2021. szeptember 16.

dr. Hóbl Katalin s. k.
a tanács elnöke

dr. Szabó Csilla s. k.
előadó bíró

dr. Szentpáli Judit s. k.
bíró